

EFRR-VII.432.1.38.2024

POSTANOWIENIE NR 64/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 19 marca 2025 roku

w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej wydaniem Postanowienia nr 48/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 4 grudnia 2024 r. o odmowie wszczęcia postępowania administracyjnego o stwierdzenie nieważności Decyzji nr 284/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2023 r.

Na podstawie:

art. 61a § 1, art. 138 § 1 pkt 1, art. 157 § 2, art. 124 w zw. z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a i ust. 4, art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530 z późn. zm), art. 9 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.),

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Prus

postanawia

EFRR-VII.432.1.38.2024

utrzymać w mocy postanowienie nr 48/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 4 grudnia 2024 r. w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji nr 284/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2023 r.

Uzasadnienie

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego przez spółkę
....., ul., NIP:, REGON:, KRS:
..... (zwana dalej: „Beneficjent” lub „Strona”), reprezentowanej przez radcę
prawnego dr, radcę prawnego,
..... ul., piętro, (zwanego dalej:
„pełnomocnik Strony”), jest wydane w dniu 4 grudnia 2024 r. przez *Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020* (zwanego dalej: „Instytucja Zarządzająca” lub „Organ”), postanowienie nr 48/24 (zwane dalej: „postanowienie 48/24”) w sprawie odmowy wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji nr 284/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2023 r. (zwana dalej: „decyzja 284/23”).

W postanowieniu 48/24 zawarto pouczenie o możliwości złożenia do *Instytucji Zarządzającej* wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.

W przewidzianym prawem terminie w dniu 7 stycznia 2025 roku (data stempla pocztowego z dnia 30 grudnia 2024 r.) wpłynął wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 30 grudnia 2024 r. (zwany dalej: „wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy”) na postanowienie 48/24.

Pełnomocnik Strony wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy, „o uchylenie zaskarżonej Decyzji 49/24 oraz Postanowienia nr 48/24 i stwierdzenie nieważności Decyzji nr 284/23 (...) z uwagi na wystąpienie wady nieważnościowej”, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) – (zwanej dalej: „k.p.a.”).

EFRR-VII.432.1.38.2024

Pełnomocnik Strony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzucił Instytucji Zarządzającej naruszenie:

- art. 61a § 4 k.p.a. w zw. z art. 157 ust. 2 k.p.a. poprzez odmowę wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji 284/23 „(...) w sytuacji, gdy Strona wnioskiem z dnia 21 października 2024 r., a zatem przed wydaniem decyzji z dnia 27 listopada 2024 r. wskazała nowe podstawy wskazujące na wystąpienie wady nieważnościowej, Organ zaś zaniechał rozszerzenia prowadzonego uprzednio postępowania o nowe okoliczności wskazane we wniosku Strony i odmówił wszczęcia postępowania w sytuacji, gdy nie zachodził tożsamość spraw a Organ wydając Decyzję nr 49/24 z dnia 27 listopada 2024 r. w ogóle nie wziął pod uwagę okoliczności faktycznych wskazanych we wniosku z dnia 21 października 2024 r. ”.
- art. 9 i 10 k.p.a. w zw. 64 w zw. art. 62 k.p.a. „poprzez brak rozszerzenia podstawy faktycznej i nierozpatrzenie okoliczności faktycznych podnoszonych we wniosku z dnia 21 października 2024 r. wskazujących na dodatkowe przesłanki wystąpienia wady nieważnościowej przy wydawaniu Decyzji 284/23, (...)”.

W wyniku analizy materiałów zgromadzonych w sprawie Instytucja Zarządzająca stwierdza, że postanowienie 48/24 zostało wydane w sposób prawidłowy i tym samym utrzymuje go w mocy.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy dokonała następujących ustaleń faktycznych.

*Instytucja Zarządzająca zawarła w dniu 22 maja 2018 r. z Beneficjentem Umowę nr RPSW..... o dofinansowanie Projektu nr RPSW.....
pn.: „.....
.....”, (zwaną dalej: „umowa o dofinansowanie”) na kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, (zwany dalej: „EFRR”) w łącznej wysokości: zł.*

Z uwagi na fakt, że ww. zakwestionowane w wyniku kontroli środki dofinansowania z EFRR zostały uprzednio przez Instytucję Zarządzającą wypłacone Beneficjentowi w ramach

EFRR-VII.432.1.38.2024

płatności, a także mając na uwadze fakt, iż *Beneficjent* naruszył treść art. 184 w zw. z art. 207 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024, poz. 1530 z późn. zm.), (zwana dalej: „u.f.p.”), *Instytucja Zarządzająca* w piśmie z dnia 2 sierpnia 2023 r. poinformowała *Beneficjenta* o rozwiązaniu tej umowy z zachowaniem jednomiesięcznego terminu wypowiedzenia podając jako przyczynę naruszenie § 25 ust. 1 pkt 2 umowy o dofinansowanie.

W związku z powyższym, *Instytucja Zarządzająca* zgodnie z treścią art. 207 ust. 8 u.f.p., wezwała *Beneficjenta* do zwrotu wykorzystanego z naruszeniem procedur dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości: **714 708,32 zł**, czyli 100% otrzymanego dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych w terminie 14 dni kalendarzowych od dnia doręczenia wezwania.

W związku z faktem, że *Beneficjent* nie dokonał zwrotu środków wraz z odsetkami, *Instytucja Zarządzająca* pismem znak: IR-XIV.432.1.16.2022 r. z dnia 22 maja 2023 r. w oparciu o art. 61 § 4 k.p.a., oraz zgodnie z art. 207 ust. 9 u.f.p. zawiadomiła *Beneficjenta* jako *Stronę* w przedmiotowej sprawie, że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie określenia kwoty przypadającej do zwrotu i terminu od którego nalicza się odsetki.

Beneficjent nie dokonał zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami, w związku z czym zaistniała konieczność, zgodnie z zapisami art. 207 ust. 9 u.f.p. wydania przez *Instytucję Zarządzającą* odpowiedniej decyzji określającej kwotę zwrotu środków.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego *Zarząd Województwa Świętokrzyskiego* wydał decyzję 284/23. Decyzja ta stała się ostateczna z dniem 3 listopada 2023 r.

W dniu 13 sierpnia 2024 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach przekazało, zgodnie z właściwością, do *Instytucji Zarządzającej* wniosek z dnia 3 lipca 2024 r. o stwierdzenie nieważności decyzji 284/23 (zwany dalej: „wniosek z dnia 3 lipca 2024 r.”). Przedmiotowy wniosek został złożony przez *pełnomocnika Strony*.

W związku z powyższym, w oparciu o art. 61 § 4 k.p.a. *Instytucja Zarządzająca* pismem z dnia 20 sierpnia 2024 r. (znak: EFRR-VII.432.1.38.2024) zawiadomiła *Beneficjenta*, że zostało wszczęte na wniosek *Strony* postępowanie administracyjne w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji 284/23 oraz wyznaczyła *Stronie* 7 dniowy termin na

EFRR-VII.432.1.38.2024

wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy. *Beneficjent* odebrał zawiadomienie 10 września 2024 r. i nie zapoznał się z materiałami dotyczącymi sprawy.

Następnie w dniu 10 października 2024 r. *Instytucja Zarządzająca* stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. sporządziła zawiadomienie *Strony* o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji w przedmiocie o stwierdzenie nieważności decyzji 284/23. *Strona* mogła zapoznać się z aktami sprawy w terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia.

Jednocześnie *Instytucja Zarządzająca*, zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a., zawiadomiła *Stronę*, że ze względu na konieczność doręczenia zawiadomienia oraz umożliwienia *Stronie* wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa będzie rozpatrzona do dnia 29 listopada 2024 r.

Beneficjent odebrał zawiadomienie w dniu 31 października 2024 r. i nie zapoznał się z aktami sprawy.

Wobec powyższego w dniu 27 listopada 2024 r. *Zarząd Województwa Świętokrzyskiego* wydał decyzję nr 49/24 w sprawie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji 284/23, (zwana dalej „decyzja 49/24”).

W dniu 24 października 2024 r. do *Instytucji Zarządzającej* wpłynął kolejny wniosek z dnia 21 października 2024 r. o stwierdzenie nieważności decyzji 284/23, (zwany dalej: „wniosek z dnia 21 października 2024 r.”).

W tej sprawie *Zarząd Województwa Świętokrzyskiego* wydał postanowienie 48/24, którym odmówił wszczęcia postępowania na wniosek *Beneficjenta* w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji 284/23. W postanowieniu 48/24 zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do *Instytucji Zarządzającej* z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.

Następnie w dniu 10 grudnia 2024 r. na Kancelarię Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach wpłynęło pismo od *pełnomocnika Strony* informujące o zmianie siedziby *Beneficjenta*, tj. z ul., na ul., Ponadto, *pełnomocnik Strony* poinformował, że od 21 grudnia 2024 r. nastąpi również zmiana adresu do doręczeń korespondencji na:, ul., piętro ..,

EFRR-VII.432.1.38.2024

W przewidzianym prawem terminie, *pełnomocnik Strony* złożył do Urzędu Marszałkowskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem postanowienia 48/24.

W dniu 4 lutego 2025 r. *Instytucja Zarządzająca* stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. sporządziła zawiadomienie *Strony* o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania postanowienia w związku z prowadzoną sprawą dot. ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej wydaniem postanowienia 48/24 o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji 284/23. *Strona* mogła zapoznać się z aktami sprawy w terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia. Jednocześnie *Instytucja Zarządzająca*, zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a., zawiadomiła *Stronę*, że ze względu na konieczność doręczenia zawiadomienia oraz umożliwienia *Stronie* wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa będzie rozpatrzona do dnia 4 kwietnia 2025 r. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 24 lutego 2025 r. W przewidzianym w zawiadomieniu terminie, *Beneficjent* nie zgłosił się w celu zapoznania się z dokumentami.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje.

Instytucja Zarządzająca rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy posiada uprawnienia organu odwoławczego, o których mowa w art. 127 § 3 k.p.a., a zatem jest uprawniona do kontroli wydanego uprzednio postanowienia oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

W świetle art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), (zwanej dalej: „ustawa wdrożeniowa”), instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego. Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań oraz decyzji o zapłacie odsetek, o których mowa odpowiednio w art. 207 ust. 9 i art. 189 ust. 3 b u.f.p.

EFRR-VII.432.1.38.2024

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.), (zwanej dalej: „u. o. s. w.”) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a u.o.s.w. decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Zgodnie z art. 157 ust. 2 k.p.a. postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu.

Zgodnie z art. 61a § 4-1 k.p.a. gdy żądanie, o którym mowa w art. 61 k.p.a., zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania.

Na podstawie art. 67 ust. 1 w związku z art. 60 pkt. 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111), (zwanej dalej: „Ordynacja podatkowa”).

W oparciu o art. 144 k.p.a. do zażaleń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań.

Postępowanie w razie nieprawidłowego wykorzystania środków europejskich określa art. 207 u.f.p. W przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
 - 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
 - 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości,
- podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia

EFRR-VII.432.1.38.2024

ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9 u.f.p., na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

Stosowanie do art. 207 ust. 9 u.f.p., po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, organ:

- 1) Pełniący funkcję instytucji zarządzającej lub instytucji pośredniczącej w rozumieniu ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju albo ustawy z dnia 3 kwietnia 2009 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Rybackiego, albo ustawy z dnia 1- lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, albo ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury na lata 2021-2027, albo ustawy o zasadach realizacji programów, albo ustawy o zasadach realizacji programów 2021-2027, albo
- 2) Pełniący funkcję instytucji zarządzającej albo instytucji pośredniczącej, o których mowa w ustawie o pomocy społecznej, albo,
- 3) Pełniący funkcję odpowiednio Krajowego Punktu Kontaktowego lub Krajowej Instytucji Koordynującej w programach finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2, albo,
- 4) Odpowiedzialny za wdrożenie instrumentu „Łącząc Europę”.

- wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu środków, z uwzględnieniem ust. 2, oraz zawierającą pouczenie o sankcji wynikającej z ust. 4 pkt 3, z zastrzeżeniem ust. 7.

Powyższe przepisy regulują w sposób kompletny tryb postępowania w sprawie zwrotu środków pochodzących z budżetu UE, jednak pojęcie to należy interpretować szeroko – jako wszystkie postępowania dotyczące zwrotu środków.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy *pełnomocnik Strony* uznał za zasadny z uwagi na odmowę wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji 284/23, ponieważ *Instytucja Zarządzająca* nie odniosła się do „podstaw wskazujących na obarczenie Decyzji 284/23 wadą nieważnościową, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 kpa”

EFRR-VII.432.1.38.2024

uwzględnionych we wniosku z dnia 21 października 2024 r. i wydała decyzję 49/24 odnosząc się jedynie do treści z wniosku z dnia 3 lipca 2024 r. Dalej *pełnomocnik Strony* zauważył, że wniosek z dnia 21 października 2024 r. zawierał nowe podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji 284/23 i został złożony na ponad miesiąc przed wydaniem decyzji 49/24,

„a zatem w czasie otrzymania wniosku przez organ nie było przeszkód do przeprowadzenia postępowania obejmującego wskazane podstawy nieważności ujęte w Pierwotnym wniosku i Nowym wniosku z dnia 21 października 2024 r.”. Z tego względu zdaniem *pełnomocnika Strony* „organ miał obowiązek wszcząć postępowanie w oparciu o Nowy wniosek i połączyć oba postępowania na podstawie art. 62 kpa i rozpoznać łącznie oba wnioski o stwierdzenie nieważności Decyzji 284/23”.

Pełnomocnik Strony zgadza się, że wnioski dotyczyły tej samej decyzji ostatecznej 284/23 ale opierały się na odmiennych podstawach faktycznych bo wniosek z dnia 3 lipca 2024 r. koncentrował się na błędnym wyliczeniu kwoty do zwrotu zaś wniosek z dnia 21 października 2024 r. dotyczył kwestii umocowania do dokonywania czynności w ramach postępowania administracyjnego.

Instytucja Zarządzająca zaznacza, że *pełnomocnik Strony* w pierwszym i drugim wniosku domagał się stwierdzenia nieważności decyzji 284/23, zatem kolejny wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji 284/23, skutkował odmową wszczęcia nowego postępowania, ponieważ nie mogą być prowadzone dwa postępowania administracyjne w tej samej sprawie. *Instytucja Zarządzająca* zaznacza, że orzecznictwo sądów w tym zakresie jest jednoznaczne, nie można prowadzić kilku spraw w tym samym przedmiocie bo przedmiot jest jeden – stwierdzenie nieważności.

Następnie *Instytucja Zarządzająca* chce zwrócić uwagę, że *pełnomocnik Strony* w pkt 89 we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pisze, że *Organ* „powinien uznać Nowy wniosek za uzupełnienie Pierwotnego wniosku” a z kolei w pkt 94 tegoż wniosku wskazuje, że „nie było podstaw do przyjęcia, że Nowy wniosek stanowi uzupełnienie Pierwotnego wniosku”.

Instytucja Zarządzająca podnosi, że we wniosku z dnia 21 października 2024 r. zatytułowanego „Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 284/2023 z dnia 27 września 2023 r.” nie było informacji, że jest to dopełnienie do wniosku z dnia 3 lipca 2024 r. Jeżeli taka była faktyczna wola *Strony* to *pełnomocnik Strony*, będący profesjonalistą, powinien był wskazać, że jest to uzupełnienie do

EFRR-VII.432.1.38.2024

wniosku z dnia 3 lipca 2024 r. w toczącym się postępowaniu a nie formułować „nowy wniosek”. *Organ* jest związany stanowiskiem *Strony* i nie mógł samodzielnie uznać, że nowy wniosek o wszczęcie postępowania jest stanowiskiem *Strony* w prowadzonym już przez *Instytucję Zarządzającą* postępowaniu w sytuacji, w której z treści wniosku jednoznacznie wynikało żądanie *Strony* wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności, co wykluczało możliwość uznania, że wniosek stanowi wyłącznie uzupełnienie poprzedniego wniosku i oznaczało konieczność odmowy wszczęcia nowego postępowania.

Tym samym *Organ* podtrzymał niedopuszczalność wszczęcia na wniosek *Strony* postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji 284/23, ponieważ postępowanie administracyjne w tej sprawie zostało uprzednio wszczęte na wniosek *Strony* i zostało zakończone decyzją 49/24.

Zgodnie z poglądem wielokrotnie wyrażanym w orzecznictwie sądowo administracyjnym: „Rozstrzygając w przedmiocie nieważności decyzji, rolą organu jest zweryfikowanie, czy w postępowaniu zakończonym badaną decyzją doszło do spełnienia którejkolwiek z przesłanek wyszczególnionych w art. 156 § 1 pkt 1-7 k.p.a. W przypadku zaistnienia którejkolwiek z wymienionych we wskazanym przepisie okoliczności, organ obowiązany jest wydać decyzję, której skutkiem jest wyeliminowanie wadliwego aktu z mocą wsteczną.” (za: wyrok WSA w Poznaniu z dnia 17 kwietnia 2024 r. IV SA/Po 553/23, podobnie m.in. wyrok WSA w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2019 r. V SA/Wa 456/19 i wyrok WSA w Warszawie z dnia 1 lutego 2022 r. VII SA/Wa 1751/21), tożsame stanowisko zajął również NSA w wyroku z dnia 24 czerwca 2020 r. I GSK 290/20 stwierdzając: „Organ nadzoru nie jest związany zakresem żądania strony wnioskującej o wszczęcie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, o jakim mowa w art. 157 § 2 k.p.a. W zależności od wyników tego postępowania organ nadzoru jest nie tylko uprawniony, ale także obowiązany, jeżeli ustali, że decyzja jest dotknięta wadami (wadą) wymienionymi w art. 156 § 1 k.p.a., wydać jedną z decyzji, o jakich mowa w art. 158 k.p.a. - albo stwierdzającą nieważność kontrolowanej decyzji (art. 158 § 1 k.p.a.), albo stwierdzającą jej wydanie z naruszeniem prawa ze wskazaniem okoliczności, z powodu których nie stwierdził nieważności decyzji (art. 158 § 2 k.p.a.).”

EFRR-VII.432.1.38.2024

Tym samym należy stwierdzić, iż zaistniała przesłanka wskazana w art. 61a § 4 k.p.a. inna uzasadniona przyczyna z powodu której postępowanie nie może być wszczęte, a mianowicie tożsamości stosunku administracyjnoprawnego pomiędzy sprawą będącą już w toku, a powtórным podaniem o wszczęcie postępowania administracyjnego. Tożsamość ta istnieje albowiem w obu sprawach występują te same podmioty w sprawie, dotyczy ona tego samego przedmiotu (stwierdzenia nieważności decyzji 284/23) i tego samego stanu prawnego, a do tego oba wnioski o wszczęcie postępowania zostały złożone w niezmienionym stanie faktycznym sprawy.

Ponadto *pełnomocnik Strony* zaznaczył, że *Organ* przez ponad miesiąc od wpływu wniosku z dnia 21 października 2024 r. do chwili wydania decyzji 49/24 „*nie podjął jakichkolwiek czynności w sprawie biernie oczekując na zakończenie postępowania prowadzonego z Pierwotnego wniosku*”.

Instytucja Zarządzająca podkreśla, że *pełnomocnik Strony* w związku z powyższą sytuacją mógł złożyć ponaglenie do *Organu* (bezczyność) zgodnie z art. 37 § 1 k.p.a. czego nie uczynił.

W sytuacji gdy *Instytucja Zarządzająca* rozpoznająca wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia ma obowiązek wydać postanowienie o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia, zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a.

Kierując się powyższym oraz mając na uwadze cały zgromadzony materiał dowodowy i stan faktyczny sprawy, *Instytucja Zarządzająca* utrzymuje w mocy postanowienie 48/24.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, wydając niniejsze postanowienie, oparł się o stan faktyczny i prawny według chwili jego wydania, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy.

EFRR-VII.432.1.38.2024

W świetle powyższego *Instytucja Zarządzająca* postanawia jak w sentencji.

Pouczenie

Na postanowienie może zostać wniesiona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od doręczenia niniejszego postanowienia. Wpis stały od skargi wynosi 200 zł. Strona ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK
(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

1., reprezentowana przez r.pr. dr i r. pr.
.....,,, ul., .. piętro,
.....,
2. a/a